

اسکی چگونه به ایران آمد؟

۱۲ بهمن ۱۳۹۴ ساعت ۲۱:۴۳

اقوامی که با چوب های نوک برگشته روی یخ و برف راه می رفتند بر کسانی که از این راه رفتن عجیب اطلاع نداشتند شوریدند و آنها را شکست دادند.

اقوامی که با چوب های نوک برگشته روی یخ و برف راه می رفتند بر کسانی که از این راه رفتن عجیب اطلاع نداشتند شوریدند و آنها را شکست دادند. به طوری که از نوشته های بروکوپ مورخ یونانی بر می آید در قرن پنجم میلادی تخته های خمیده به منظور حرکت بر روی برف متداول بوده است. تاریخ نویسان قدیم یونان از کتاب های خود از نژادی موسوم به (اسکیدفینار) نام می برند که به نام قوم «فین» در جنوب اروپا و قسمتی از آسیا به قبیله های مختلفی تقسیم شده بودند و در نتیجه اختلافاتی بین آنان حکم فرما بود. عده ای از ایشان با استفاده از تخته های نوک برگشته که می توانستند با آن روی برف راه بروند علیه عده ای دیگر که از این فن اطلاعی نداشتند قیام کردند و حریف را شکست می دادند.

با مراجعه به این قبیل مدارک به نظر می رسد که در بین ممالک شمالی شاید فنلاند از این حیث در ردیف اول قرار داشته باشد. زیرا در قدیم این مملکت را (اسکایافینی) یا (اسکیدفینی) می نامیدند. اگر به دقت نقشه سرزمین فنلاند را ملاحظه کنیم خواهیم دید که بعضی شهرهای آن هنوز به نام (اسکیدفینا) و (اسکریفیا) نامیده می شود. در سال ۱۸۴۲ برای اولین بار یکی از مجلات فرانسوی شرحی در مورد اسکی نگاشته بود که ذیلا نقش می شود:

(اسکی یا زیرکفش نروژی ها و لایونی ها عبارت است از تخته های سبکی که طول آنها گاهی به دو متر می رسد ولی عرض آنها از پهنای پنجه پا تجاوز نمی کند. نوک آنها برگشته و به انتهای تیزی ختم می شود. ضخامت تخته در وسط آن که محل قرار دادن پا می باشد دو برابر سایر نقاط است. پا داخل کفشی کلفت و ضخیم قرار می گیرد که توسط بندهای چرمی محکمی در جایگاه خود به اسکی ثابت می شود.

اسکی بازان چوب های بلندی به طول یک متر و نیم به نام (اسکیستاو) یا باتون در دست می گیرند که منتهی الیه تحتانی آن به نوک آهنین تیزی ختم می شود و کمی بالاتر از آن حلقه بزرگی از فلز یا چوب قرار دارد که توسط تسمه های محکمی به چوب اسکی متصل شده است و مانع فرو رفتن باتون در برف می گردد. عمل این باتون ها حفظ تعادل بدن هنگام اجرای حرکات مختلف و تشدید سرعت می باشد.

کلمه «اسکی» از زبان دانمارکی اخذ شده است و بعضی ها اصل آن را مربوط به زبان آریایی می دانند مثلاً اسکی را به زبان نروژی (آندر) و به زبان سوئدی (لوزوا) می نامند که مبدا تمام این واژه ها کلمات آریایی می باشد. امروزه ثابت شده که اسکی را در هفده قرن پیش می شناخته اند. در سال ۱۸۵۵ ستون یکم (ویدمن) از اکیپ شکارچیان پیاده اولین کسی بود که پس از مطالعات زیاد دستور داد اسکی های او را از چوب زبان گنجشک بسازند چون این چوب بسیار محکم و بادوام و سبک است و حالا هم در بعضی از کارخانجات اسکی سازی برای ساختن اسکی از چوب مزبور استفاده می کنند.

در حال حاضر سوییس و اتریش به واسطه داشتن محل های مناسب برای اسکی پیشرفت های زیادی کرده اند و اسکی به عنوان یک ورزش و بازی ملی در این دو کشور طرف علاقه عموم است.

اسکی چگونه به ایران آمد

در بیست کیلومتری تهران یک پیست بین المللی ایجاد می شود که به دستگاه «تله سی یژ» مجهز خواهد بود.

«اسکی» را محصلینی که به اروپا رفتند با خود به ایران سوغات آوردند. در آن دوره عده ای از سوئدی ها و سویسی ها که برای احداث راه آهن در ایران بسر می بردند همراه جوانان از فرنگ برگشته برای اولین بار در ایران به اسکی پرداختند. در سال های ۱۳۲۹ و ۱۳۲۰ به علت درگیر شدن جنگ دوم وسائل اسکی به ایران وارد نشد و بازی اسکی چندان پیشرفتی نکرد. مجدداً در سال ۱۳۲۵ که باب روابط بازرگانی ایران و اروپا باز شد اسکی نیز رونق گرفت و وسایلیش به ایران رسید. فعلاً بزرگ ترین و بهترین مرکز اسکی ایران «شمشک» است.

شمشک دارای پیست های مختلف می باشد که هیچ کدام از دو کیلومتر کمتر نیست و روی آنها می توان از آذرماه تا اواخر بهار اسکی کرد. بلندترین قله شمشک ۴۲۰۰ متر ارتفاع دارد و جاده ای که تا زیر گردنه «دیزین» کشیده شده اسکی بازان را به ارتفاع ۳۱۰۰ متری می رساند. این جاده بلندترین جاده های کشور است.

پیست بلند «ویابون» که روی آن بلندترین «تله اسکی» ایران قرار دارد از بالا تا پایین در حدود یک کیلومتر طول دارد. اختلاف ارتفاع بین نقطه ایستگاه تله اسکی تا قله آن ۲۵۰ متر می باشد. پیست های آبعلی و لشکرک نیز از پیست های مجهز اسکی تهران به شمار می روند و اهمیت لشکرک مخصوصاً از این نظر است که در ۲۰ کیلومتر تهران واقع شده و اسکی بازان می توانند همه روزه بدانجا رفته و اسکی کنند. فعلاً در پیست آبعلی شش تله اسکی، در شمشک یکی و در لشکرک دو دستگاه تله اسکی نصب شده و مورد استفاده اسکی بازان قرار دارد.

پیست بین المللی ایران

در ابتدا پیست بزرگ و وسیعی در اطراف تهران وجود نداشت که جوابگوی احتیاجات همه اسکی بازان و به خصوص آماده برای مسابقات بین المللی باشد. بدین لحاظ فدراسیون اسکی ایران اقداماتی کرد که پیست «سراستخر» را برای مسابقات آماده کند و حتی جاده ای نیز با کمک اداره مهندسی ارتش روی این کوه کشیده شد ولی بعد مسئولین امر متوجه شدند که این پیست به علت قرار گرفتن رو به آفتاب جز چند ساعت در روز قابل استفاده نیست و فدراسیون اسکی پس از یک سال مطالعه و با استفاده از نظریات «گاستیون گاتیار» مربی فرانسوی، ارتفاعات حاجی آباد را به این منظور مناسب تشخیص داد.

اکنون فدراسیون اسکی مشغول خریداری زمین های این نقطه است. حاجی آباد در ۲۸ کیلومتری تهران یعنی بعد از اردوگاه لشکرک و قبل از «اوشان» واقع شده است و اظهار امید فراوان می شود که سال آینده یک دستگاه «تله سی یژ» با صندلی بالارو به طول دو کیلومتر روی آن قرار داده شود. طول پیست حاجی آباد از محل «تله سی یژ» تا بالای نخستین قله ۲۵۰۰ متر است و چنانچه در سال های آینده این پیست تا قله بلند حاجی آباد امتداد پیدا کند طول آن در حدود سه کیلومتر و نیم خواهد شد و مهم است که از ایستگاه بالایی «تله سی یژ» می توان روی چندین پیست مختلف سرازیر شد.

اسکی بازان ایران در مسابقات بین المللی

اسکی بازان ایران فصول مختلف اسکی را چندین بار در پیست های فرانسه و اتریش گذرانده و کلاس های مربوط را دیده اند و ضمن گذراندن کلاس ها چند مسابقه بین المللی داده اند ولی مسابقاتی که رسماً به نام تیم ملی ایران در آن شرکت کرده اند، عبارتست از مسابقه اسکی بازی های المپیک زمستانی ۱۹۵۶ در «کورتینادانپزو» ایتالیا و مسابقه قهرمانی جهانی سال ۱۹۵۷ در «باد گاشتن» اتریش.

اسکی بازان ایران با کمی تجربه در این مسابقه ها پیروزی حاصل نکرده اند اما تجربه بسیار آندوخته اند که حالا آن را در دسترس اسکی بازان دیگر قرار می دهند. به علاوه تاکنون تیم ملی ایران دو بار در مسابقه بین المللی «الوراغ» ترکیه شرکت کرده و سه بار نیز در پیست «سدر» با تیم لبنان مسابقه داده اند که هر بار از نظر مجموع امتیاز تیم برنده بوده اند.

همچنین تیم ارتش فرانسه چهار سال قبل به تهران آمد که دو تن از تیم ملی آن کشور نیز در آن شرکت داشتند و تیم اسکی لبنان نیز دو سال پیش به تهران آمد و در آبعلی با تیم ایران مسابقه داد و در بعضی مواد از نظر انفرادی برنده شد ولی از نظر تیمی هیچگاه نتوانست از تیم ایران ببرد. تیم ارتش انگلستان مقیم قبرس نیز دو سال پیش به تهران آمد و تیم ارتش ایران در تمام موارد از آن تیم برد. منبع: روزنامه ایران

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۳۲۵۰۳/آمد-ایران-چگونه-اسکی>